

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1940 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

I en till riksdagen avlåten, den 23 februari 1940 dagtecknad proposition nr 85, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939, vilken gäller tillsvidare till och med den 31 mars 1940, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1941.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika avseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Lagen gäller tillsvidare till och med den 31 mars 1940. Något förordnande med stöd av lagen har hittills icke meddelats.

I framställning till Kungl. Maj:t den 15 februari 1940 hava *fullmäktige i riksbanken*, då förhållandena vore sådana, att det måste anses påkallat, att valutalagen erhöles fortsatt giltighet, hemställt, att Kungl. Maj:t ville vidtaga åtgärder för att lagens giltighetstid förlängdes, förslagsvis till och med den 31 mars 1941.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hava, efter remiss, den 16 februari 1940 avgivit utlåtande i ärendet och därvid förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall till bankofullmäktiges framställning.

Chefen för finansdepartementet har erinrat, att ifrågavarande fullmaktslag beredde Kungl. Maj:ts möjlighet att i penningpolitiskt syfte ingripa reglerande på valutamarknaden. Det syntes departementschefen uppenbart, att denna möjlighet i nuvarande läge icke kunde undvaras. Departementschefen har därför förordat, att valutalagen förlänades fortsatt giltighet, och för egen del funnit lämpligt, att giltighetstiden nu utsträcktes till och med den 30 juni 1941.

Utskottet.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 7 mars 1940.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtandet nr 9.